

for, at den blev indsluttet. Der har været Spørgsmaal om, hvad man skulde kalde det, om det skulde være en Beleiring, en Cernering eller en Blokade, som man maaskee snarest kan kalde det; men jeg skal ikke opholde mig derved; dog troer jeg, at det var en Indeslutning, og det en meget alvorlig Indeslutning fra Landstidens. I dag har den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3de Valgkreds (Hammerich), der et Par Gange er betegnet som det geistlige Medlem, men hvis Argumenter jeg derfor ligesuldt respecterer i denne Sag, hvis de forøvrigt indeholde nogen overbevisende Kraft, blandt andet hittret, at vi hidtil have været udsatte for Angreb sydfra, og fremtidig ville blive det, og jeg vilde ønske, at det kun var hovedsagelig fra den Kant, at vi havde Angreb at befrygte; men, sagde den ærede Rigsdagsmand, vi kunde gaae og komme tilføes og tillands; hvor og naar vi vilde, men det er det, jeg frygter, at vi ikke altid kunne i Fremtiden. Jeg har allerede udtalt mig derom tidligere, og vi vide, at vore Fjender i Syden ingenlunde ere uirksamme, men stræbe at skaffe sig det tilveie, som vi havde forud for dem i forrige Krig, nemlig en Svøbning, ved Hjælp af hvilket Middel vi hidtil have kunnet give dem nok at bestille og holdt dem i Skak, og hvorved vi besidde en stor og væsentlig Fordeel. Det var især den sydlige Deel af Banen, som den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 4de Valgkreds (Bank) omtalte, og navnlig Fredericia som han kaldte „Rundepunktet“. Jeg for min Part vil ikke kalde det Rundepunktet, da jeg ikke troer det er nogen rigtig Bencævnelse, men jeg vil snarere kalde det Brohovedet for den øvrige Deel af Danmark, eller som Nogle ogsaa med Sandhed bencævne det, „Sjllands Citadel“. Men, sagde den ærede Rigsdagsmand endvidere, en Jernbane paa Østtiden vil muligviis kunne blive affaaeren af vor Flaade, men dertil maa jeg bemærke, at en Flaade ikke kan afstære en Operationslinie, eller hindre Transporter, eller Troppernes Bevægelser paa denne, undtagen at dette paa en længere Strækning skulde føre langs og umiddelbart med Søen. Men dette vil Jernbanen ikke kunne, derimod ville vi hvert Dieblit, hvis Jernbanen førte langs Østkysten, blive drevne tilbage fra

det ene Sted til det andet. Sæt derimod, at Jernbanen er lagt noget længere ind i Landet, hvorledes ville da Forholdene blive? De ville stille sig saaledes, at vi kunne sikkre os Landgangssteder, idetmindste langt sikkrere, end naar Fjenden havde tilbagelagt den Vei, paa hvilken vi skulde foretage en Landgang. Derved havde vi et Terrain at operere paa, imellem den østlige Landvei, der nu er tilstede, og den eventuelle Bane, som ligger længere inde i Landet. Fredericia er allerede omtalt, og det forekommer mig at være et særdeles vigtigt Punkt, og et af de vigtigste med Hensyn til vort Lands Forsvar. Jeg veed meget vel, at jeg i denne Henseende ikke vil faae Medhold overalt, navnlig hos den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som mener, at hvis der skulde blive Tale om at anlægge et fast Punkt ved lille Belt, skulde man snarere vælge et andet, men det vilde føre forvidt, om jeg vilde forsvare min Mening i saa Henseende; var Leiligheden dertil, skulde jeg derimod ikke vige tilbage fra et Forsøg derpaa. Jeg betragter som sagt Fredericia som et meget vigtigt og uundværligt Punkt for vort Forsvar, men jeg troer ikke, at det taber sin Betydning for Landets Forsvar, fordi en Jernbane ikke gaaer derigjennem eller passerer under dets Kanoner. Der er ingen Fjende, selv om Jernbanen gaaer længere inde i Landet, der tør vove at trænge høiere op i Landet uden Frygt for fra Fredericia at see sin Operationslinie affaaeren og sin Forbindelse med Syden forstyrret, men denne Forstyrrelse af Operationslinien, denne Affstæren og de fra dette Punkt udgaaende Operationer ville ligesaa godt og ligesaa kraftigt kunne stee fra dette Sted, enten Jernbanen fører dertil eller ikke. Hvad den sidste Krigs Begivenheder angaaer, da har man, som sagt, paa staaet, at Fredericia var beleiret, medens Andene have sagt, at den ikke var det, det kommer ikke an paa Bencævnelsen; men saa meget er vist, at der var en Tendents til en Beleiring; det var ikke nogen fuldstændig Beleiring. Vi vide ogsaa, at Fjenden heller ikke i de Maaneder, den var indsluttet, var kommen meget vidt. Hvad isvrigt Hensigten var dermed, ligger udenfor denne Sag; men jeg har ikke den Tro, at Hensigten var ligesom at erobre Fre-